

Г. П. Півторак

Кулешов Аркадій Олександрович

КУЛЕШОВ Аркадій Олександрович (Куляшоў Аркадзь Аляксандравіч; 24. 01(06. 02). 1914, с. Саматевічі, нині Могильов. обл., Білорусь – 04. 02. 1978, м. Несвіж Мінської обл., похов. у Мінську) – білоруський поет, перекладач. Член СП СРСР (1934). Нар. поет Білорус. РСР (1968). Заслужений працівник культури УРСР (1973). Державна премія СРСР (1946, 1949). Учасник 2-ї світової війни. Державні та бойові нагороди СРСР. Навч. у Білорус. пед. інституті (Мінськ, 1931–33). Був ред. г. «Літаратура і мастацтва» (1945–46), нач. сценар. відділу, гол. ред. кіностудії «Білорусьфільм» (1958–67). Автор поем про трудові й воєнні подвиги «Песня аб слаўным паходзе» (1935–51), «Сцяг брыгады» (1942; укр. перекл. – «Прапор бригади», К., 1947), «Новае рэчышча» (1948), «Простыя людзі» (1949), «Толькі ўперад» (1950), вірш. повісті про боротьбу за возз'єднання Білорусі «Грозная пушча» (1955), зб. лірико-філос. поезій «Сосна і бяроза» (1970), «Хуткасць» (1976). Поема «Варшаўскі шлях» (1973), присвяч. О. Твардовському, – про відповідальність поета перед громадськістю. 1938 К. брав участь у підготовці вид. «Кобзар» білорус. мовою, переклав бл. 50-ти віршів Т. Шевченка періоду заслання («І виріс я на чужині...», «Швачка», «У неділеньку у святую...», поеми «Сотник», «Якби тобі довелося...» та ін.). Переклав також добірку віршів А. Малишка (вид. «Запаветная крыніца», 1962), поему «Енеїда» І. Котляревського (1969), балади «Зернята» М. Нагнибіди (до зб. «Трэцяе спатканне», 1971; усі – Мінськ), «Іскра» М. Бажана (ж. «Полымя», 1973, № 11), окремі вірші М. Рильського, Т. Масенка, І. Виргана. Написав ст. «Слово про товариша» (г. «Літературна Україна», 1971, 21 вересня), «Крыніцы дружбы» (обидві – про А. Малишка) і «Леся Українка» (обидві опубл. у 5-том. зб. К. «Збор твораў», Мінск, 1974–77, т. 5). Україні присвятив вірш «Кам'янка» (зб. «Чолом тобі, Слаутичу», Дн., 1972). Окремі твори К. українською мовою переклали М. Нагнибіда, А. Малишко, П. Дорошко, О. Жолдак, Д.

Павличко, Б. Олійник (увійшли до зб. «Вибране», К., 1952; 1970). Засн. літ. премію ім. К. (1979), літ. музей у Саматевичах (1982), його ім'ям названо Могильов. університет.

Рекомендована література

1. Ігнатенко Г. Поезія Аркадія Куляшова. К., 1962;
2. Кенько М. Твори Тараса Шаўчэнкі ў перакладах Аркадзя Куляшова // Весці АН БССР. Сер. грамад. навук. 1976. № 6;
3. Бечык В. Л. Шлях да акіяна: Кн. пра паэзію А. Куляшова. Мінск, 1981;
4. Куляшова В. А. Лясному рэчу праўду раскажу...: Літаратуразнаўчае эсэ. Мінск, 1989;
5. Мішанчук М. Г. Сувязь з часам і людзьмі: Роздум над поэзіяй Аркадзя Куляшова. Мінск; Гарадніцкі Я. Класік беларускай поэзіі XX стагодзя – Аркадзь Куляшоў // Роднае слова. 2009. № 2.

Бібліографічний опис:

Кулешов Аркадій Олександрович / Г. П. Півторак // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.]; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-51211>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).